

Kettős tükörben: Ligeti Viktor

gyógyszerész – amatőr festőművész
önéletrajzi

Ligeti Viktor gyógyszerész, ahogy a nekrológiájában is kiemelték, egyike volt azoknak, akik legtöbbet tettek azért, hogy a „magyar gyógyszerészet neemes hagyományai és értékei átmentődjenek a felszabadulás után beköszöntött új világba”. 1951-ben megalakult Gyógyszerész Szakcsoport – ami az 1949-ben feloszlott Magyar Gyógyszerésztudományi Társaság munkáját folytatta – első elnöke volt. A gyógyszerészi asszisztensképzésben fontos szerepet vállalt, nemcsak mint előadó, hanem tankönyvíróként is. Közleményei és fordításai szaklapokban, pl. a Gyógyszerészetben láttak napvilágot.

1. Ligeti Viktor gyógyszerész önéletrajza:

„Születtem 1912. dec. 15-én a jugoszláviai Bezdán községben.

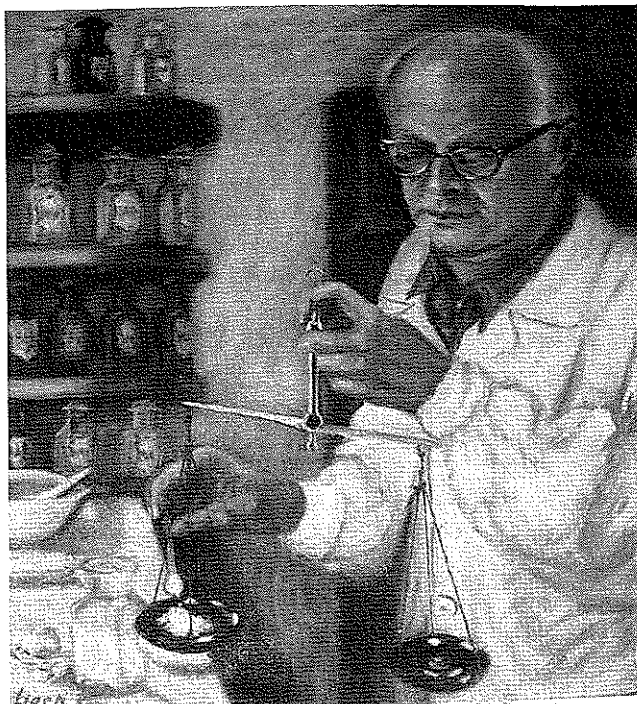
Édesapám néhai Ligeti Győző falusi kiskereskedő volt. Édesanyám néhai Bodó Julianna háztartásbeli. Feleségem Németh Katalin, régebben „banktisztviselő”, jelenleg a KERIPAR 5. sz. gyárnál az igazgató titkárnője. Julianna leányom vizsgázott gyógyszerértári asszisztens, az Országos Gyógyszerészeti Intézet dolgozója, Katalin leányom az Állami Könyvterjesztő Vállalatnál adminisztrátor.

A gimnáziumot Zomborban végeztem és 1931-ben érettségiztem. Gyógyszerész gyakornoki időmet, 1931-ben Bezdánban töltöttem le. Az egyetemet Zágrábban végeztem és 1935-ben nyertem gyógyszerészi oklevelet. A zágrábi egyetem bölcsészeti fakultásán még 6 fél-évet hallgattam kémia- fizika- növénytan szakon. Tanulmányaimat a bölcsészeti fakultáson anyagi okok miatt kellett abbahagynom.

A katonai szolgálatot 1936-37-ben a régi jugoszláv hadseregben Szkopjében teljesítettem. A magyar hadseregben 1943-ban Szegeden rövid tartalékos tiszti iskolát végeztem és mint őrmester szereltem le. Katona azóta nem voltam.

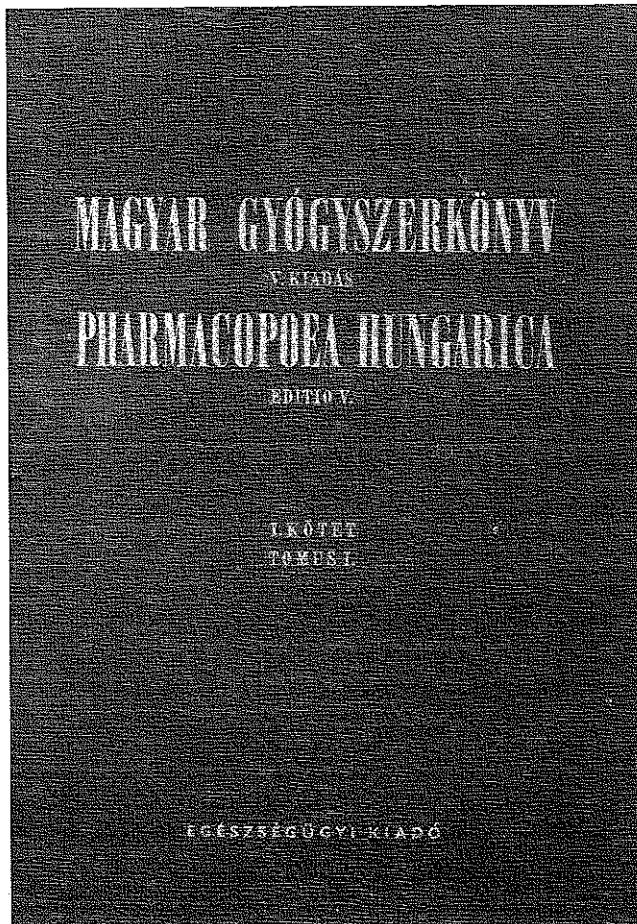
1935-56 között állandó állást nem kaptam, csak kiegészítő jártam kisebb falvakba. 1937-1942 között az egyik zombori gyógyszerértárban dolgoztam mint alkalmazott. 1942-1943 között Budafokon dolgoztam a jelenlegi 2205. sz. gyógyszerértárban mint alkalmazott, majd 1943-44 évben Óbudán a jelenlegi 306-osban, mint alkalmazott.

1944-ben rövid ideig szülőfalumba lévő gyógyszerértárban dolgoztam, majd 1944-ben állást kaptam Budapesten a jelenlegi 906. sz. gyógyszerértárban. 1945-ben megbízást kaptam a háborús károkat szenvedett „Jó Szív” gyógyszerértár üzembe helyezésére és vezetésére mint hatósági kezelő. A gyógyszerértár megszüntetése után 1950-ben a Gyógyszerértárak Nemzeti Vállalat áthelyezett a jelenlegi 1401 sz. gyógyszerértárba felelős vezető minőségbe, majd 1952-ben a jelenlegi 801. sz. gyógyszerértárban helyettes vezetőnek. 1952-ben kérésemre áthelyeztek a később megszüntetett „Török” patikába felelős vezetői beosztásba. 1953-ban megbízást kaptam, hogy galenusi laboratóriumot¹ szervezzek, ennek vezetője voltam 1961. októberéig. Innen kerültem a

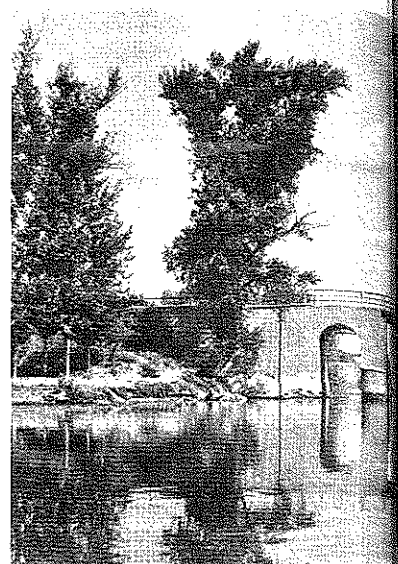
303-as gyógyszerértárba, amelynek jelenleg is vezetője vagyok.

A Magán alkalmazottak Szabad Szakszervezetébe 1945-ben léptem be és egy ideig tagja voltam a Gyógyszerész Szakosztály Intézőbizottságának. A volt Gyógyszerésztudományi Társaságnak a Szakszervezet megbízásából vezetőségi tagja voltam. Néhány évig elnöke voltam az Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete Gyógyszerész Szakcsoportjának. Jelenleg is vezetőségi tagja vagyok a magyar Gyógyszerészeti Társaság Gyógynövény Szakosztályának.

Bezdán
Fő — utca

Társadalmi munkám legnagyobb részét tudományos és oktató vonalon végeztem és jelenleg is végzem. Lefordítottam a VIII. Szovjet Gyógyszerkönyv drogismereti részét és számtalan szovjet tudományos cikket fordítottam a Gyógyszerész c. lap és az Orvostudományi Dokumentációs Központ részére. Másokkal együtt lefordítottam Pelerjmann Gyógyszer-készítmények analízise c. könyvét. Közreműködtem az Akadémiai Könyvkiadó által kiadott Szovjet-Magyar Orvosi szótár szerkesztésében és Mezőgazdasági szótár szerkesztésében.

Részt vettem az V. Magyar Gyógyszerkönyv szerkesztésében, mint a galenusi albizottság tagja. Ugyancsak közreműködtem a IV. Formulae-Normales szerkesztésében is.

1951-ben részt vettem az egyetemi oktatásban, mint gyógyszer technológiai gyakorlat-vezető.

1948-ban egyike voltam azoknak, akik megszervezték a gyógyszer-tári közép képzést. Az első évben kémiát, majd azt követően gyógynövénytant tanítottam, illetve az Asszisztensképző Iskolában jelenleg is ezt tanítom. Az Ipari Kereskedelmi iskolában évekig gyógynövénytant adtam elő a drogista tanulóknak. Az oktatás érdekében több jegyzetet, illetve könyvet írtam. Én vagyok az egyedüli, aki 20 év óta megszakítás nélkül részt vesz a középképzésben. Ez alatt az idő alatt több ezer asszisztent, illetve drogistát vizsgáltattam le Budapesten és vidéken is kémiából, közegészségtanból, gyógyszer technológiából, de főleg gyógynövénytanból.

Gyógyszerészi működésem alatt számtalan újítást fogadtak el, ebből kifolyólag több oklevelet kaptam. Jelenleg is gyakran kérnek tőlem újítási ügyekben szakvéleményt.

Oktatói és gyógyszer-tárvezetői munkám megkívánja, hogy állandóan képezem magam. 1953-ban az EÜ. Min. által rendezett továbbképző tanfolyam után jeles eredménnyel vizsgáztam. 1960-ban galenusi labor-vezetői tanfolyamon vettem részt, részben, mint hallgató, részben, mint előadó. 1967-ben az Orvostovábbképző Intézetben tanfolyamot halgattam A VI. Gyógyszerkönyv alapelvei és általános szempontjai tárgy-körből. Ezen kívül minden évben részt vettem a Központunk által rendezett továbbképző konferenciákon. Ha hozzá jutok, tanulmányozom a magyaron kívül a szovjet, a jugoszláv, a német és a francia szakirodalmat.

1953-ban „Az egészségügy kiváló dolgozója” címen miniszteri kitüntetésben részesültem, 1964-ben pedig központunk Igazgatójától kaptam „Kiváló dolgozó” oklevelet.

Budapest, 1969. január 25.v

Ligeti Viktor gyógyszerész
a 303-as Gyógyszertár vezetője”

2. Ligeti Viktor festőművész önéletrajza:

„Ki vagyok, mi vagyok, mit csinállok?”

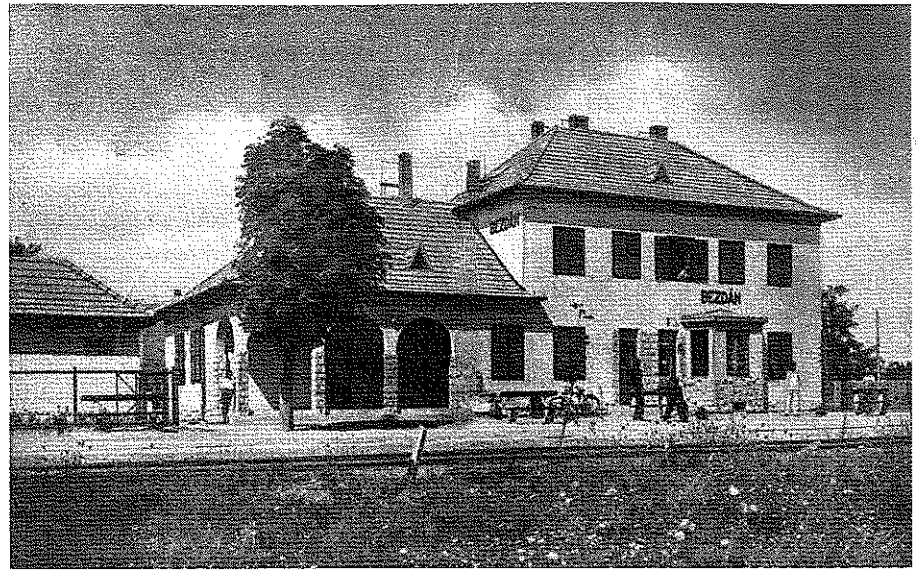
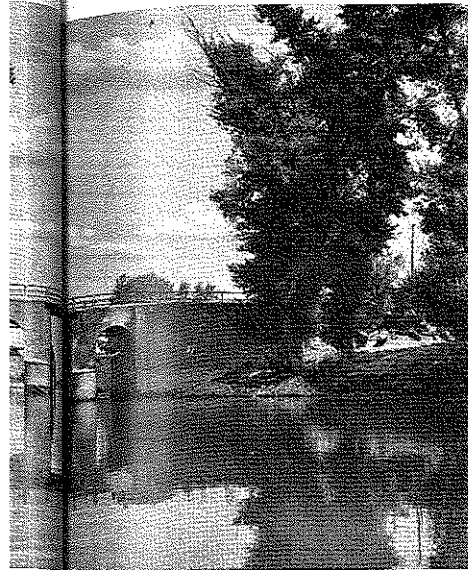
Születtem 1912-ben a Bács megyei Bezdán községben. Ott, ahol a Dunát a Tiszával összekötő Ferenc-csatorna kezdődik, északon Baja és Mohács, délre Zombor. Sík terület, jól termő föld, de sok a vadvíz, a nádas és az erdő. Vadregényes, festeni való táj. Halászházok, vadászok, nyaralók és festők paradicsoma.

Már hat éves koromban elképzelték tanítónóm, Horvát Jolán olajfestményei, később pedig Hilpert József szintén amatőr festő képei ejtettek ámulatba. Én is festő szerettem volna lenni, de erről Édesanyám erélyesen lebeszélte.

A gimnáziumi érettségi letétele után gyógyszerészetet tanultam, később pedig az egyetem bölcsészeti karán különféle természettudományokat, hogy tanár is lehessenek. Abban az időben a tudomány vetélkedett bennem a művészettel, de teljesen egyik sem nyomta el a másikat. Az egyetemi évek alatt is rajzoltam és festettem, sőt később, gyógyszerész koromban is, mint úgy nevezzék „vasárnapi” festő.

Mint alkalmazott gyógyszerész több községben és városban, majd Budapesten dolgoztam, mint gyógyszer-tárvezető. Közben 10 évig egy gyógyszer-gyártó laboratórium vezetője voltam. A ter-

mat
ileg
...
nja,
ál-
nyel
vet-
'67-
tam
tjai
on-
ju-
v, a
zte-
zga-
rés
'je"
—
hol
kon
ok a
ok,
lán
stó
de
ta-
féle
ben
yik
és
ve-
an,
10
er-

mész tudományokat rendkívül szerettem úgyhogy 25 éven keresztül kémiát, biológiát, de főleg gyógynövénytant tanítottam a gyógyszerügyi asszisztensképző- és a drogista iskolában, sőt egy ideig gyógyszerészeti technológiát a budapesti egyetemen is. Gyógyszerészeti technológiából szakgyógyszerészi képesítést szereztem. Tudományos címem: Magister pharmaciae /Mr. pharm./, ami megfelel az orvosok és jogászok doktori címével /Dr. med. illetve Dr. jur./.¹

Életem során szerkesztettem szaklapot, fordítottam és magam is írtam tudományos cikkeket és tankönyveket is. Az egészségügy kiváló dolgozója és kiváló gyógyszerész elismerő kitüntetésekben részesültem. Közben festegettem is, de egyre kevesebbet. Inkább kiállításokra jártam és művészeti könyveket gyűjtöttem.

Rajzolni a zombori Gimnáziumban Király Lajos tanáromtól tanultam, aki 16 éves kóromban a rajzaimból kiállítást rendezett. Festeni magamtól tanultam, de természetesen igénybevettem több művész útmutatásait és tanácsait. Csak néhányat sorolok föl: Fehér István, Zombori Húsvéth Lajos, Jakobcsics János, Kiss József, Buna Konstantin, Remsey Iván és mások.

1975. január 1-től vagyok nyugdíjban és azóta csak a festészetnek élek. Amit 50-60 év alatt elmulasztottam, most szeretném pótolni. Festem a természetet kissé módosítva, kissé színesebben, vagy esetleg szürkébben, ködösebben, attól függően, hogy milyen a hangulatom. Néha részletesebben, néha elnagyoltabban, vékonyabban vagy vastagabban, ahogy a téma megkívánja, vagy ahogyan a kedvem tartja. Szeretek tájképeket festeni, mert erre ösztönöznek szülőfalum vadregényes tájai, de szeretek virágokat is, hisz 25 éven keresztül növénytant tanítottam. Szeretem a változatosságot és nem törekszem egyéni stílusra. Ehhez már nincs elég időm. Nem tartom nagy művészek azokat a festőket, akik pl. egyre csak olyan képeket festenek, amelyeken a nagy semmi közepén apró tanyaépületek láthatók gémeskúttal és egy-két kopár fával. Nagyon szeretem a színeket, de nem tartom művészetnek azt sem, amikor a festő „színdinamikára”, „színharmóniára” vagy éppen „szín- és vonal kompozícióra” hivatkozva értelmetlenül színfoltokat és vonalakat halmoz egymás mellé, egymás fölé vagy össze-vissza és nem ábrázol semmit. Ilyen festmények - esetleg - kirakatba valók, hogy a közönség figyelmét felhívják, de nemigen valók szobák falára. A túlzásba vitt absztrakt festészetet gyerekesnek, sőt némileg szélhámoságnak is tartom. Nem árul el mesterségbeli tudást és az ilyen „műveket” értékelni sem lehet, nem állapítható meg ugyanis, hogy a „művet” egy kis-gyerek firkálta,

vagy hivatásos művész „alkotta-e”. Ilyen vonatkozásban konzervatív vagyok és koromnál fogva az is maradok. Tisztelem és csodálom az egyszerű paraszt embereket és asszonyokat, akik belső kényszerrel indítva és hajtva bájosan naiv képeket festenek, de nem becslöm azokat a hivatásos művészeket, akik témaszegénységük folytán a népművészeket majmolva „ál naiv” képeket festenek. Ha csak nem illusztrálnak gyermekmeséket!

Az említett zombori kiállításon kívül képeimmel sok társas kiállításon vettem részt, sajnos a jelenlegi művészpoltikánk miatt csak olyan helyeken, ahol amatőrök szerepelhetnek.

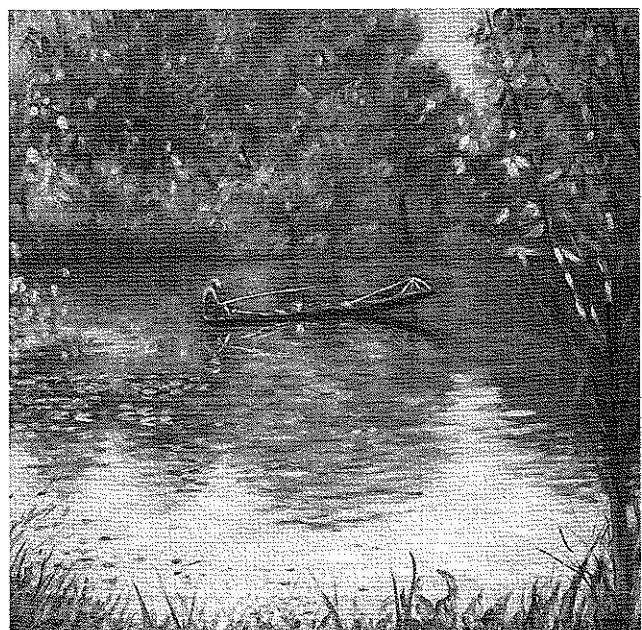
Képeim zöme Budapesten, vagy más városokban van magán tulajdonban, de képeim eljutottak Jugoszláviába, az NSZK-ba², az USA-ba, sőt Kanadába is.

Ligeti Viktor” ♦

Jegyzetek

¹ Magyarországon 2009. január 1. óta a gyógyszerészek is viselhetik a doktori címet, amit egyetemi végzettségük alapján kapnak az orvosokhoz, jogászokhoz hasonlóan. (a szerk. megjegyzése) A gyógyszerészek ekkor visszamenőlegesen kapták meg a dr.-t, tehát a 2009 előtt végzettek is.

² NSZK = Német Szövetségi Köztársaság (Bundesrepublik Deutschland) Nyugat-Németország. 1990. október 3-án egyesült a két Németország.

Ligeti Viktor gyógyszerész - amatőr festőművész önéletrajza